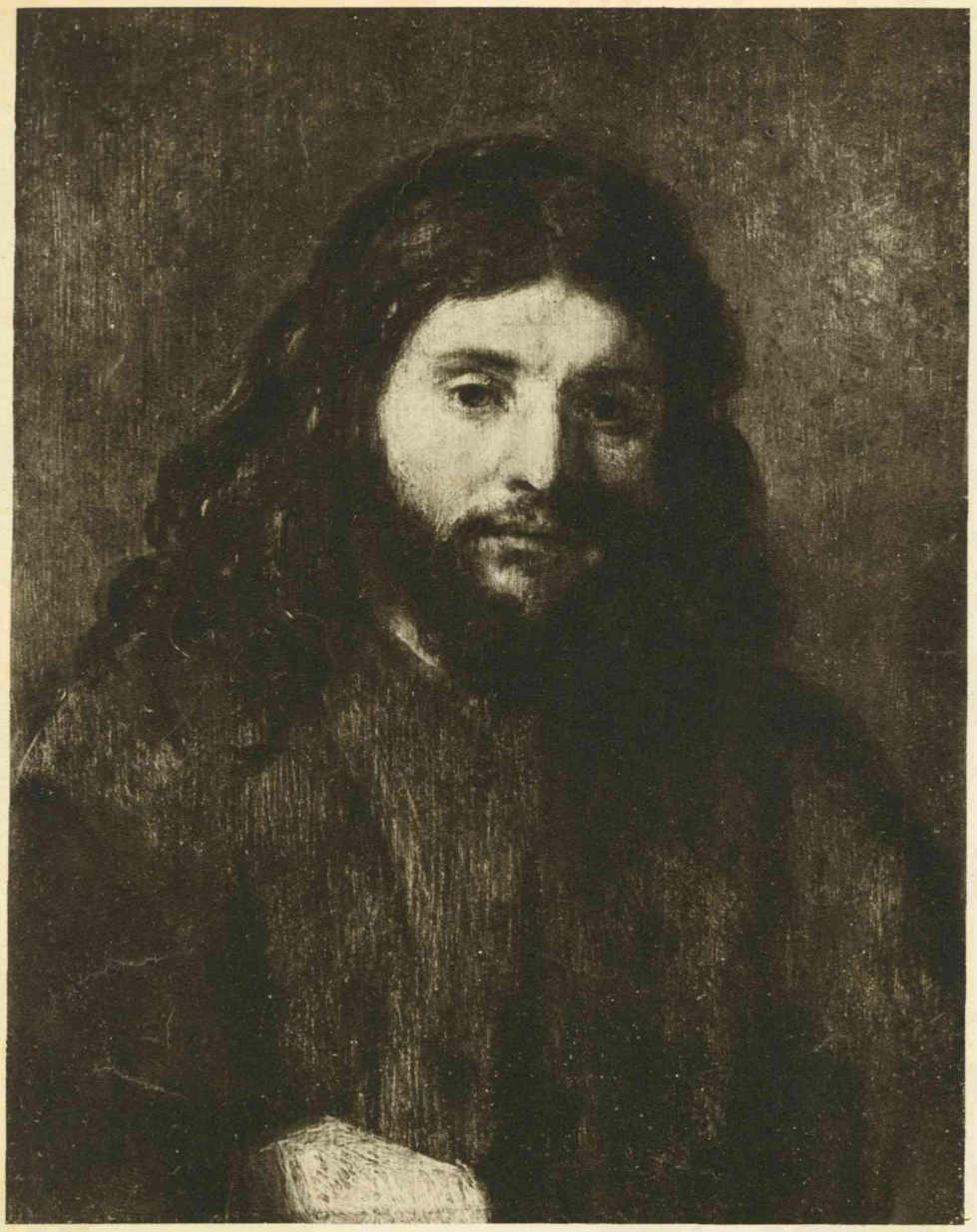
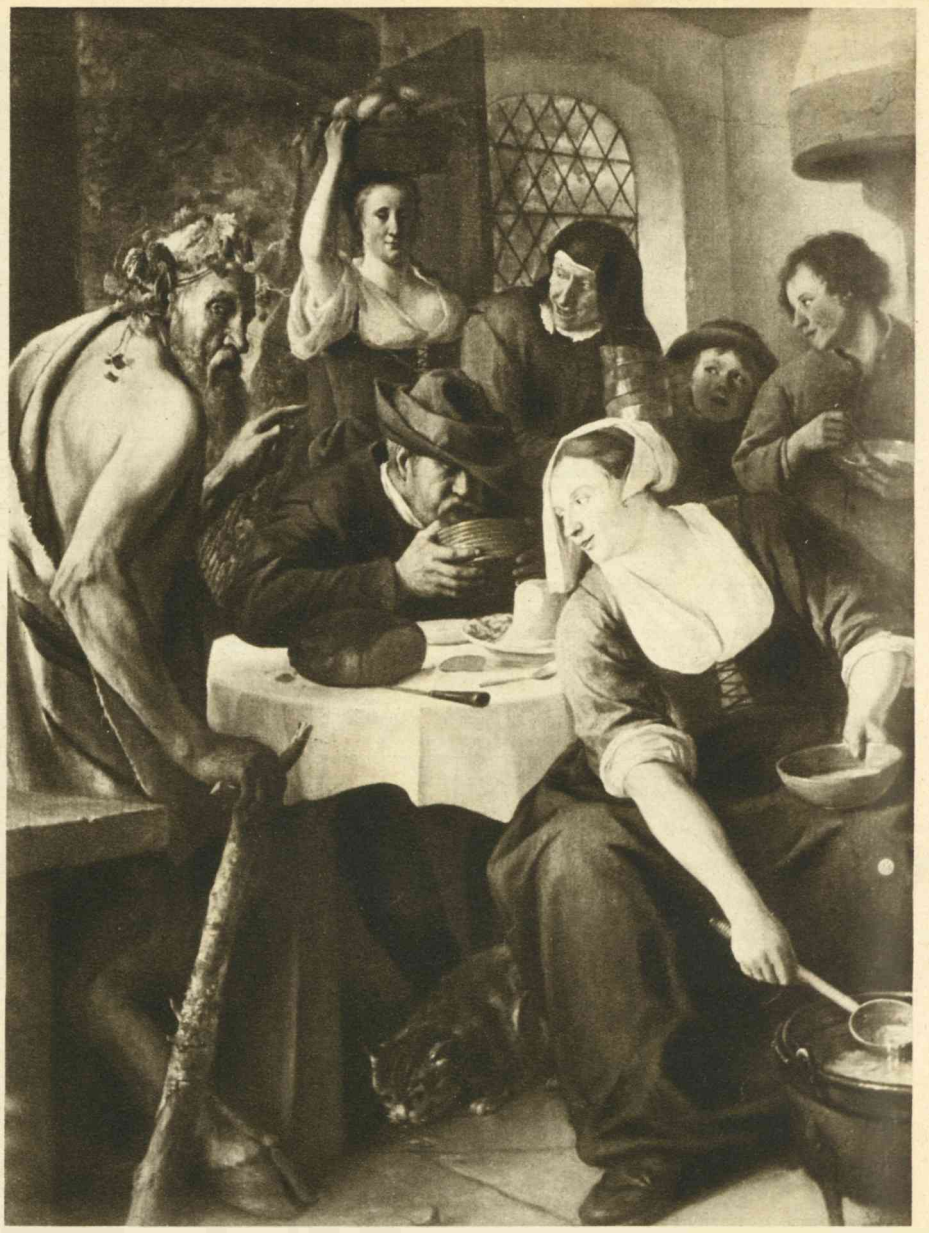

EEN KOSTBARE REMBRANDT UIT DE VERZAMELING VAN Dr. BREDIUS.

JAN STEEN, DE SATYR BIJ DEN BOER, DIE WARM EN KOUD BLAAST.

TWEE BIJZONDERE COLLECTIES

In dezen rumoerigen tijd, nu er in den maalstroom der dingen wel méér bovendrijven komt, wat vroeger onder de oppervlakte van het gewone, dagelijksche leven geborgen bleef, nu huizen zich openen voor het publiek, die vroeger gesloten bleven, en collecties het daglicht zien, jaren in de stilte en rust van oude kamers begraven, nu ook is in een der bovenzalen van de kunstzaal Kleykamp (de baten zijn voor het Nat. Steuncomité bestemd), een verzameling tentoongesteld van werken, welker vermaardheid algemeen werd erkend, maar die nooit voordien voor den gewonen sterveling te bezichtigen mogelijk waren, daar ze in particuliere woningen geborgen, nooit in het licht van de algemeenheid waren te voorschijn gebracht.

Ditmaal zijn het de verzameling van dr. A. Bredius en van den heer J. O. Kronig, welke hier worden tentoongesteld.

We zien in deze zalen werken van Rembrandt, Breughel dén Oude, Albert Cuyp, Anthonie van Dijck, Thomas de Keyser, van Miereveld, Adriaan van Ostade, Jan Steen, Teniers e.a., uit de verzameling van dr. Bredius, terwijl de verzameling van Kronig werken bevat van Vigée le Brun, Perronneau, Latour. Delatour, Hogarth, Jordaens, Metsu, Hercules, Seghers e.a. en óók vier van Rembrandt.

De verzameling Bredius is 'n bijzondere verzameling van den kunsthistoricus, die het belangrijke en het schoone tevens wist te vereenigen, zooals uit de namenreeks reeds is op te merken.

De verzameling Kronig, waaronder de Vigée le Brun, Latour e.a., heeft minder een bepaald karakter als collectie, dan wel door de sprekende persoonlijkheid in de keuze der werken zelve.

Maar welk 'n schitterend geheel, deze collecties! Hoe, na de rumoerigheid in ons leven van thans, rust je uit in de rustige beschouwing van al deze gedegen kunstwerken, waarin zoo ganschelijk het „streben" ontbreekt, dat vaak zoo vermoeit in den modernen, vooral op oogenblikken, dat we gepakt door de rusteloosheid van onzen tijd, zoeken, tevergeefs vaak, naar wat gestage rust! Zoo de werken van dezen tijd wèl onzen tijd vertegenwoordigen, en de werken van toen wèl den tijd van toen, hoeveel gedegener en weidscher was dan die Gouden Eeuw, dan de nerveuse eeuw, waarin wij, modernen, leven! Hoe behoort deze kunst thuis in de ruime woningen der Patriciërs, met hun zware meubelen, die ieder op zich zelve haast monumenten zijn van den breeden kunstzin onzer voorouders!

Over ieder dezer kunstwerken te spreken, de schitterende hoedanigheden van 'n stuk als de „Ouders van Tobias" of als van Ariadne of Bacchus te bespreken, of neer te schrijven de stemmingsvolle schoonheid, welke b.v. van 'n Venus uit de Venetiaansche school uitgaat, dit bestek is er helaas te klein voor. Kort en vluchtig, als de indrukken van onzen tijd in 't algemeen, moet dit artikeltje zijn; maar bronnen van weidsche schoonheid zijn deze verzamelingen, 'n lafenis voor degenen, die tot rustigen inkeer komen willen door de wèl-aandoende breede uitbeeldingskracht en den rijkdom tevens, van echt menschelijk schoonheids-sentiment, hier zonder ophef, maar te welsprekender zich aanbiedend. In de weldoende rust der zalen Kleykamp vergeet je, bij de contemplatie van wat het voorgeslacht aan schoons wrocht, wat het nageslacht thans vernielt. En dat hebben we wel noodig in deze tijden!

CI-DEVANT.

Dr. A. BREDIUS.
(foto Vinkenbos & Dewald)

Dr. Abraham Bredius

1855—1915

Den 18den April a.s. viert dr. A. Bredius zijn zestigsten verjaardag. Deze dag, die door zijn vrienden en vereerders niet onopgemerkt voorbij gegaan zal worden, is voor ons een welkome aanleiding, om bij zijn portret iets over dien kunstgeleerde, wiens faam tot ver over onze grenzen verbreid is, mede te deelen.

Geboren te Amsterdam voelde dr. Bredius zich als jonge man sterk aangetrokken tot de muziek, een kunst, die nog met voorliefde door hem beoefend wordt. Gezondheidsredenen beletten hem echter in die richting zijn studiën voort te zetten en zoo kwam hij er door een gelukkig toeval toe, op een Italiaansche reis, zich aan de studie der oude meesters der schilderkunst te wijden.

Van 1880 tot 1889 was Dr. Bredius onder-directeur van het Nederlandsch Museum te Amsterdam, en van 1889 tot 1909 directeur van het Mauritshuis te 's-Gravenhage. De talrijke ontdekkingen, die hij deed, toonden alras zijn superieure kennis van de oude meesters.

En groot liefhebber en enthousiast als hij is, kocht hij zelve menig schilderij om dat dan aan zijn museum in bruikleen af te staan.

Onder de allermooiste schilderijen, die door groote persoonlijke opofferingen van Dr. Bredius in ons land gekomen zijn, behoort zeker Rembrandt's meesterwerk Saul en David (Mauritshuis, Den Haag) waarvan wij in No. 41 van onzen eersten jaargang een gedeelte gaven.

Talrijk zijn de werken en tijdschriftartikels in binnen- en buitenland van zijn hand verschenen.

IJverig en nauwkeurig archiefonderzoeker als hij is, behoeft het geen betoog, dat zijn gedocumenteerde publicaties steeds nieuw licht verspreiden op het groote terrein der kunsthistorie.

En wie als schrijver dezes, hem heeft zien arbeiden zooals hij reeds langer dan 30 jaar doet, in die oude stoffige archieven en het enthousiasme heeft gezien, dat hem bezielde, wanneer hij iets vond, dat van belang was voor de historie der Kunst of liever van welke historie ook, staat vol bewondering voor dien liefhebber der Kunst om haars zelfs wil, die een sieraad is van zijn land.

v. Z.